

OBCOWNIK (1) *sb m*

I pl obcownikami.

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu s.v. rozmowny, Linde XVII(XVIII) w.

*Przebywający z kim [czyj]: Dan im bywa fkoró po chrzćie Duch s. od Pána Chryftufá: y Ítawáią fye świętych ludzi obcownikámi/ y vczeftnikámi cnotliwych vczynków/ y wiáry ich *BiałKat* 258v.*

Synonim: towarzysz.

LW